

καλοῦ τινος συνοικεσίου, ὅπως λέγουν· ἀλλὰ δόξα τῷ θεῷ, διεψεύσθησαν ὡς πρὸς τοῦτο αἱ ἐλπίδες των. Τώρα ἐννοεῖτε, κυρία, ποίους λόγους ἔχει ὁ Κ. Λοβεδὺ νὰ πωλήσῃ τὸ Βλινύ. Ἴσως θέλει νὰ σώσῃ τὸ κτῆμα αὐτὸ ἐκ τῶν διεκδικήσεων τῶν πιστωτῶν του, ἴσως καὶ νὰ πορισθῇ ἐξ αὐτοῦ χρήματα διὰ νὰ ζητήσῃ νέαν τύχην.

— Θεέ μου, θεέ μου! ἔλεγεν ἡ ἀγαθὴ γυνή, μολονότι ἔχω κατ' αὐτῶν πολλὰ παράπονα, δὲν τοὺς εὐχομαι κακόν... Ὁ ταλαίπωρος συζυγός μου θὰ κατελυπεῖτο ἀπὸ τὰ συμβάντα διότι ἡγάπα πολὺ τὸν σύγγαμβρόν του! τί θὰ γείνου;

— Ἀγαπητὴ μου μητέρα, εἶπεν ἡ Ἀδριανή, δὲν πρέπει ν' ἀφήσωμεν τὸ Βλινύ νὰ φύγῃ ἀπὸ τὴν οἰκογένειαν· ἡξέυρεις πόσον ὁ πατέρας τὸ ἀγαποῦσε!

— Ἀλήθεια, εἶπεν ὁ Περρέν, καὶ ὅταν τὸν ἠρώτησα πῶς συνήνεσε νὰ τὸ πωλήσῃ, μοῦ ἀπεκρίθη μ' ἐν ἀκατανόητον μειδίαμα.

— Τότε λοιπόν, ὑπέλαθεν ἡ κυρία Δυχαμέλ, δὲν χρειάζεται δισταγμός· πρέπει νὰ δεχθῶμεν τὴν πρότασιν τοῦ Λοβεδύ, καὶ νὰ ἐξαγοράσωμεν τὸ κτῆμα.

— Εἶνε καλὴ τοποθέτησις χρημάτων, ὑπέλαθεν ὁ συμβολαιογράφος· τὸ Βλινύ ἀξίζει περισσότερο ἀπὸ πεντακοσίας χιλιάδας φράγκα. Ἄν ὅμως, κυρίαί μου, σκοπὸν ἔχετε, ὡς ὑποθέτω νὰ βοηθήσετε ἀποτελεσματικῶς τὸν Κ. Λοβεδύ, πρέπει νὰ ταχύνωμεν, καὶ νὰ πληρώσωμεν τὰ χρήματα ἀμέσως, διότι ἂν προφθάσουν οἱ δανεισταί... Ἡ δὲ περιουσία σας εἶνε κυρίως κτηματικὴ, καὶ ποσότης τόσον μεγάλη δὲν εὐρίσκειται ἐντός ἐικοσιτεσσάρων ὥρων.

— Κάμε ὅπως νομίση καλλίτερα, φίλτατε Περρέν, εἶπεν ἡ κυρία Δυχαμέλ· ἔχω πεποιθήσιν εἰς τὴν ἐπιτηδειότητά σου.

— Ἐλπίζω νὰ κατορθώσωμεν νὰ εὐρωμεν ἐμπροθέσμως τὰ χρήματα. Ἐν τούτοις, κυρία μου, τί νὰ σὰς εἰπῶ... ὑποθέτω ὅτι ἡ πρότασις αὐτὴ κρύπτει φοβερὰν ἀτιμίαν...

— Ἀτιμίαν, Περρέν; τί λέγεις; τί ἔχωμεν νὰ φοβηθῶμεν;

— Δὲν ἡξέυρω, ἀλλὰ γνωρίζω τὴν ἀπιστίαν καὶ τὴν πανουργίαν τοῦ συγγενοῦς σας, καὶ δι' αὐτὸ τὸν ὑποπεύω. Τὶ δυστύχημα, νὰ μὴν εὐρεθῇ ἐκεῖνο τὸ χαρτοφυλάκιον. Ὅπως δὴποτε θὰ προσέξω, καὶ θὰ ἐνεργήσω μὲ πολλὴν περίσκεψιν. Θὰ γράψω ἐν τούτοις εἰς τὸν Κ. Λοβεδύ, ὅτι δέχεσθε τὴν πρότασιν του, καὶ ὅτι τὰ χρήματα θὰ τοῦ μετρηθῶσιν, ἅμα κατορθώσω νὰ τὰ προμηθευθῶ.

Ἡ συμφωνία αὕτη ἦτο λίαν εὐχάριστος εἰς τὰς κυρίας Δυχαμέλ, τὸ μὲν διότι ἀπεμάκρυνον οὕτω συγγενεῖς ταραχώδεις ὧν εἶχον καταντή-

σει ἀφόρητοι αἱ ἐνόχλησεις, τὸ δὲ διότι εὐρίσκον ἀφορμὴν νὰ τοὺς βοηθήσωσιν ἐν τῇ ἀτυχίᾳ των.

Ὁ συμβολαιογράφος ἠτοιμάζετο νὰ ἀπέλθῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του, ὅτε θόρυβος αἰφνίδιος ἠκούσθη ἀπὸ τῆς ὁδοῦ.

Ἦτο δὲ ἡ ὁδὸς ἐκείνη ἐκ τῶν ἡσύχων ὁδῶν τῶν μικρῶν πόλεων, ὅπου ὁ διαβάτης εἶνε φαινόμενον, ὁ δὲ ξένος μόλις προκύπτων ἀκούει ὀπισθὲν του ἀπὸ θύρας εἰς θύραν τὴν ἐρώτησιν «ποῦ πηγαίνει;» Ὁ ἀκουσθεὶς θόρυβος ὠμοιάζε πρὸς στάσιν γυναικῶν καὶ παιδίων· ἠκούετο γέλωτος πολὺς, καὶ καταβοή, καὶ ἀπειλαί, καὶ ὁ τάραχος ἠῤῥανε προσεγγίζων.

Τὸ ἔκτακτον τοῦ πράγματος ἐξῆγειρε τὴν περιέργειαν τῶν κυριῶν καὶ αὐτοῦ τοῦ σοβαροῦ συμβολαιογράφου. Ἡ μήτηρ κατέβη τοῦ ἀνακλίντρου τῆς κ' ἐχώρησεν ἐπιπόνως πρὸς τὸν ἐξώστην, στηριζομένη ἐπὶ τῆς Ἀδριανῆς, ἐνῶ ὁ συμβολαιογράφος ἔδραμεν εἰς τὸ παράθυρον.

(Ἔπεται συνέχεια.)

Ἀναμνήσεις

τῶν ἑορτῶν τῆς πεντακοσιετηρίδος

ΤΟΥ ΕΝ ΕΙΔΕΛΒΕΡΓΗΙ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ

ΑΙ ΕΟΡΤΑΙ ΤΗΣ ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΕΤΗΡΙΑΟΣ

Μετὰ τὴν ἐγκαθίδρυσιν τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας, ἥτις ἀποτελεῖ τὸ σύμβολον τῆς Γερμανικῆς ἐνότητος, συνέπεσεν ὥστε τὸ πρῶτον καὶ ἀρχαιότατον τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων, τὸ τῆς Εἰδελβέργης, συμπληρώσῃ τὴν πεντακοσιετηρίδα ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ. Αἱ ἑορταὶ ἐπὶ τοιαύτῃ ἀφορμῇ ἰδρύματος, ὅπερ ὑπῆρξεν ὁ πρόδρομος καὶ τὸ πρότυπον τῆς συστάσεως τῶν λοιπῶν Πανεπιστημίων τῆς Γερμανίας, ὅπερ διέπρεψεν ἐν τῇ σταδιοδρομίᾳ τῶν ἐπιστημονικῶν ἀγῶνων, εὐλογον ἦτο νὰ τελεσθῶσιν ἐν ὅλῃ τῇ ἐπισημότητι καὶ τῇ συμμετοχῇ οὐ μόνον τῶν ἡμεδαπῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἄλλοδαπῶν ἑμοταγῶν ἰδρυμάτων. Ἐγκαίρως ἐφρόντισεν ἡ ἐπὶ τῶν ἑορτῶν ἐκλασθεῖσα ἐπιτροπὴ ἐκ καθηγητῶν ὅπως πρὸς ἅπαντα τὰ Γερμανικά, τὰ Αὐστριακὰ καὶ τὰ τῆς ἄλλοδαπῆς, Πανεπιστήμια καὶ Ἀκαδημίας πέμψῃ τὰς δεούσας προσκλήσεις καὶ τὰ προγράμματα τῶν ἑορτῶν. Προθύμως δὲ εἰς τὰς προσκλήσεις ταύτας ἀνταπεκρίθησαν οἱ κληθέντες δι' ἀποστολῆς ἑνός, ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ δὲ πλειοτέρων ἀντιπροσώπων. Τὰ πλεῖστα ἐκ τῶν Γερμανικῶν Πανε-

πιστημίων ἀντεπροσωπεύοντο ὑπὸ τῶν Πρυτάνων ἢ ἀντιπρυτάνων.

Ἡ πρὸς τὸ ἡμέτερον Πανεπιστήμιον γενομένη κατ' ἐπανάληψιν πρόσκλησις μαρτυρεῖ ἰδιαίτην πρὸς τὴν Ἑλλάδα συμπάθειαν καὶ δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς δεῖγμα ἐξαιρετικῆς τιμῆς, διότι τοιαῦται προσκλήσεις οὔτε εἰς τὰ Οὐγγρικά Πανεπιστήμια ἐπέδωθησαν, οὔτε εἰς τὰ τῶν νεοσυστάτων κρατῶν τοῦ Αἰμου, ὡς τὸ Ρουμουνικὸν καὶ τὸ Σερβικόν.

Ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Πανεπιστημίων προσεκλήθησαν εἰς τὰς ἐορτάς καὶ ἅπαντες οἱ ἄλλοτε σπουδάσαντες ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τῆς Ἐιδελβέργης ἢ ὡς καθηγηταὶ ἢ ὑφηγηταὶ διδάξαντες.

Περὶ τῶν καταλυμάτων τῶν προσκεκλημένων ἢ δέουσα ἐλήφθη πρόνοια διὰ τῆς συστάσεως ἐπὶ τούτῳ γραφείου ὑπὸ καθηγητῶν διευθυνομένου. Τοὺς ἐπίσημους ἀντιπροσώπους τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν ἐφιλοξένουν ἐν τῇ οἰκίᾳ αὐτῶν αὐτοὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐκτὸς τῶν προσκεκλημένων μέγας ἦν καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ περιεργείας προσελθόντων, ὥστε ἡ πόλις τῆς Ἐιδελβέργης κατὰ τὴν διάρκειαν τῶν ἐορτῶν περιελάμβανε πληθυσμὸν κατοίκων ὅλως δυσανάλογον πρὸς τὴν ἔκτασιν αὐτῆς καὶ τὴν χωρητικότητά. Περὶ πάντων ὅμως ἐγκαίρως ἐγένετο φροντίς πρὸς ἀποφυγὴν τῶν ἐκ τῆς συρροῆς ἀτοπημάτων.

Αἱ διάφοροι ἀλληλοδιάδοχοι τελεταὶ ἐξετελέσθησαν μεθ' ὅλης τῆς ἀκριβείας καὶ τάξεως, ὡς ὑπῆρχον διαγεγραμμέναι ἐν τῷ προγράμματι, διήρκεσαν δὲ ἀπὸ τῆς 2 Αὐγούστου ἡμέρας Δευτέρας μέχρι τοῦ Σαββάτου, 7 Αὐγούστου. Τὴν ἐν τῷ προγράμματι τάξιν αὐτῶν ἀκολουθοῦντες θέλομεν διηγηθῆ τὰ περιεργότερα τῶν καθ' ἑκάστην ἡμέραν συμβάντων.

Δεξιώσεις τῶν ξένων.

Ἡ δευτέρα Αὐγούστου ὑπῆρξε προεισαγωγικὴ τῶν ἐορτῶν ἡμέρα. Τὸ ἐσπέρας συνῆλθον παρὰ τῷ Ἀντιπρυτάνει κ. Βέκκερ καθηγητῇ τῆς Νομικῆς ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν. Σκοπὸς τῆς συνεντεύξεως ταύτης ἦν ἡ γνώρισις τῶν προσελθόντων καὶ ὁ κανονισμὸς τῆς τάξεως τῶν προσφωνήσεων καὶ ἀντιφωνήσεων τῶν κατὰ τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν γενησομένων. Μετὰ βραχεῖαν διάσκεψιν ἀπεφασίσθη ὅπως ὁ μὲν ἐκ Βερολίνου καθηγητῆς τῆς φιλολογίας Zeller ποιήσῃ τὴν ἐκ μέρους ἁπάντων συλλήβδην τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων προσφωνήσιν, ὁ δὲ συνώνυμος αὐτῷ ἀντιπρόσωπος τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Ἰούλιος Zeller ποιήσῃ τὴν ἐκ μέρους τῶν ἀλλοδαπῶν.

Ἐπὶ τῆς ἀριστερᾶς ὄχθης τοῦ Νέκαρος μετὰξὺ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γαφύρας ἐν εὐρυχωρῷ πλατείᾳ ἀνηγέρθη χάριν τῶν ἐορτῶν ξυλόπηκτος αἶθουσα καλλιτεχνικῶς διασκευασμένη, χωρητικότητος δισχιλίων περίπου προσώπων. Ἡ αἶθουσα αὕτη ὡς κοινὸν συνεντευκτήριον καὶ ἐστιατόριον τῶν προσελθόντων ξένων ἐχρησίμευεν, ἐν αὐτῇ ἐγένετο τὴν αὐτὴν ἐσπέραν ἡ ἐπίσημος δεξίωσις τῶν κεκλημένων ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δημοτικῶν ἀρχῶν τῆς πόλεως.

Δοξολογία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἀγ. Πνεύματος.—Τελετὴ ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου.—Ἐορτὴ ἐν τῷ ἀρχαίῳ ἀνακτόρῳ.

Τὴν ἐπομένῃν ἡμέραν 3 Αὐγούστου ἐτελέσθη μεγαλοπρεπῶς δεξολογία ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ τοῦ Ἁγίου Πνεύματος.

Ἡ ἐκκλησία αὕτη ἐν ἡ ἄλλοτε ἐγίνοντο ἀπασαὶ αἱ ἀκαδημαϊκαὶ τελεταὶ, αἱ διαλεκτικαὶ συζητήσεις, αἱ ἀναγορεύσεις εἰς τοὺς ἀνωτέρους ἀκαδημαϊκοὺς βαθμοὺς, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἐφυλάσσετο ἡ βιβλιοθήκη τοῦ Πανεπιστημίου, ἀπὸ τῶν χρόνων τῆς ἐκκλησιαστικῆς μεταρρυθμίσεως ἐδιχοτομήθη διὰ μεσοτοίχου εἰς δύο μέρη, ὧν τὸ μὲν ἀνῆκεν εἰς τοὺς προσθεύοντας τὸ καθολικὸν δόγμα, τὸ δὲ εἰς τοὺς διαμαρτυρομένους, ἐχρησίμευε δὲ διὰ τὰς ἱεροτελεστίας ἀμφοτέρων τῶν θρησκευμάτων. Νῦν τὸ πρῶτον ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἐορτῆς τῆς πεντακοσιετηρίδος ἀπεφασίσθη ἡ κατεδάφισις τοῦ μεσοτοίχου καὶ ὁλόκληρος ἡ ἐκκλησία αὕτη ἔνδοθεν ἀνακαινισθεῖσα διασκευασθῆ εὐπρεπῶς εἰς ναὸν τῶν διαμαρτυρομένων.

Ἐν τῇ δοξολογίᾳ παρίσταντο ὁ μέγας Δούξ τοῦ Βάδεν μετὰ τῆς μεγάλης Δουκίσσης, ὁ διάδοχος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θρόνου τῆς Γερμανίας, ἀμέσως ὀπισθεν αὐτῶν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν, ἀριστερῶν καὶ δεξιῶν οἱ ὑπουργοὶ καὶ οἱ ἀνώτεροι λειτουργοὶ τοῦ κράτους. Ἀντικρῶ δ' αὐτῶν ἐν τῷ ἡμικυκλίῳ τοῦ ναοῦ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης.

Μετὰ τὰς συνῆθεις δεήσεις καὶ ψαλμωδίας ὠμίλησεν ἀπ' ἄμβωνος ὁ Δρ Ἐρρίκος Bassermann καθηγητῆς καὶ κοσμητῶρ τῆς Θεολογικῆς σχολῆς, ἀνὴρ νέος ἔτι τὴν ἡλικίαν, ἐξοχον ὅμως κατέχων θέσιν ἐν θεολόγοις, πρὸ παντὸς διὰ τὴν ρητορικὴν αὐτοῦ δεινότητα, ἧς ἀναμφισβήτητον παρέσχε τεκμήριον οὐ μόνον τὸ περιεχόμενον τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ, ἀλλὰ καὶ ὁ τρόπος τῆς ἀπαγγελίας καὶ ὁ τόνος τῆς φωνῆς αὐτοῦ ἰσχυρᾶς μὲν ἀλλ' εὐήχου.

Θέμα τῆς ὁμιλίας αὐτοῦ ἦν ὁ ψαλμὸς τοῦ Δαυὶδ αΧίλια ἔτη ἐν ὀφθαλμοῖς σου ὡς ἡ ἡ-

μέρα ἢ χθὲς ἤτις διήλθε καὶ φυλακὴ ἐν νυκτί» (89.4.—)

Ἡμίσειαν ὥραν μετὰ τὸ τέλος τῆς δοξολογίας ἤρξατο ἡ ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ τελετή.

Τὸ οἰκοδόμημα τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης εἶνε ἀρχαῖον εὐρύχωρον κτίριον ἀνευ ἰδιάζοντος ἀρχιτεκτονικοῦ ρυθμοῦ. Ἡ οἰκοδομὴ αὐτοῦ ἤρξατο ἐν ἔτει 1712 ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Ἰωάννου Γουλιέλμου ἀκριβῶς ἐν τῇ αὐτῇ θέσει ὅπου ὑπῆρχεν ἄλλοτε τὸ πυρποληθὲν κατὰστημα τὸ καλούμενον Collegium Casimirianum καὶ πρὸ αὐτοῦ τὸ καλούμενον Collegium Dionysianum ἀμφοτέρωτα χρησιμεύοντα ὡς κοινὰ οἰκήματα τῶν φοιτητῶν. Ἐνεκα τῶν ἑορτῶν τῆς πεντακοσιετηρίδος ἐγένοντο ἐν τῷ κτιρίῳ τοῦ Πανεπιστημίου διάφοροι ἐπισκευαὶ καὶ μεταρρυθμίσεις πρὸς εὐτρεπισμὸν αὐτοῦ. Ἡ εἴσοδος καὶ ἡ κλίμαξ ἀνεκαινίσθησαν ἐξ ὀλοκλήρου, πρὸ πάντων δὲ ἐξωραίσθη ἡ μεγάλη τῶν τελετῶν αἴθουσα (aula) κατὰ ἀρχιτεκτονικὸν σχέδιον μεσαιωνικοῦ ρυθμοῦ ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν κομψότητα τῆς νεωτέρας καλλιτεχνικῆς διακοσμῆσεως.

Ἀφοῦ οἱ κεκλημένοι κατέλαβον τὰς οἰκείας θέσεις, εἰσῆλθεν ὁ μέγας Δουξ ἐν συνοδείᾳ τοῦ ἀντιπρυτάνεως καὶ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς συγκλήτου παιανίζουσης τῆς μουσικῆς ἐμβατήριον ἐκ τοῦ μελοδράματος Meistersingern τοῦ Βάγνερ, διηυθύνθη δὲ ἀμέσως εἰς τὴν ἀντικρῦ τῆς εἰσόδου ὠρισμένην διὰ τὸν Πρύτανιν ἔδραν.

Δυνάμει τοῦ Ὀργανικοῦ νόμου τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης, τοῦ ἐκδοθέντος ἐπὶ τῆς ἡγεμονίας τοῦ Καρόλου Φρειδερίκου, ὁ μέγας Δουξ εἶνε ὁ διαρκὴς Πρύτανις τοῦ Πανεπιστημίου. Ἐν τῇ ιδιότητι ταύτῃ ὁ ἡγεμὼν προσεφώνησε τοὺς παρευριστάς ἐκφράζων τὰς εὐχαριστίας αὐτοῦ διὰ τὴν προθυμίαν ἣν ἐπεδείξαντο ὅπως συμπετάσχωσι τῆς Ἀκαδημαϊκῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὰς προσήσεις αὐτοῦ πρὸς τὸν Πρίγκιπα Διάδοχον τοῦ Γερμανικοῦ θρόνου, ἀντιπροσωπεύοντα τὸν αὐτοκράτορα τῆς Γερμανίας, ἀπηύθυνε θερμὰ εὐχαριστήρια πρὸς τὸν Πάπαν τῆς Ρώμης διὰ τὴν εὐμενῆ αὐτοῦ δωρεάν, ἣν τῷ Πανεπιστημίῳ προσήνεγκεν. Ὡς εἶδομεν ἐν τῇ ἀφηγήσει τῶν περιπετειῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης, ἡ πολύτιμος καὶ πλουσία Παλατιανὴ Βιβλιοθήκη περιῆλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ Πάπα. Πολλὰι πολλάκις ἐγένοντο ἀπόπειραι ὅπως ἀποδοθῇ εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἐιδελβέργης ἀλλ' ἐπὶ ματαίῳ. Ὁ νῦν Πάπας Λέων ΙΓ' ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ τῆς πεντακοσιετηρίδος ἀπεφάσισε νὰ δωρήσῃ τῷ Πανεπιστημίῳ πλήρη κατάλογον τῶν βιβλίων καὶ χειρογράφων τῆς Παλατιανῆς βιβλιοθήκης. Καὶ ὁ Μέγας Δουξ εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἑορτῆς ἐδωρήσατο τῷ Πανεπιστημίῳ νομισματόσημον

(Medaille) ἡρητημένον ἐκ χρυσοῦς ἀλύσσεως ὅπερ ὁ ἐκάστοτε ἀντιπρύτανις θέλει φέρει.

Εἰς τὴν προσφώνησιν τοῦ ἡγεμόνος ἀπήντησεν ὁ Διάδοχος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θρόνου τῆς Γερμανίας, ἐξαίρων τὰς ὑπηρεσίας αὐτῶν ἐν τῇ ἐπιστήμῃ παρέσχε τὸ Πανεπιστήμιον τῆς Ἐιδελβέργης, καὶ τὴν ἐπίδρασιν ἣν ἐξεδήλωσε πρὸς παγίωσιν τῆς Γερμανικῆς ἐνότητος.

Μετὰ τὸν Διάδοχον ὡμίλησεν ὁ ἀντιπρύτανις κ. Βέκκερ ὑποδείξας τὴν στενὴν σχέσιν μεταξὺ τῆς πολιτείας καὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τὴν ἀνάγκην ἣν ἔχουσι τὰ Πανεπιστήμια ἀφθόνων χρηματικῶν χορηγημάτων παρὰ τῶν Κυβερνήσεων καὶ ἐλευθέρως διαχειρίσεως τῶν ἰδίων αὐτῶν ὑποθέσεων. Ἐξέφρασε δὲ τὴν εὐγνωμοσύνην πρὸς τὴν Κυβέρνησιν, ἣτις πάντοτε γενναίως συνέδραμε τὸ Πανεπιστήμιον.

Μετὰ τὸν ἀντιπρύτανιν ἐδόθη ὁ λόγος ἀλληλοδιαδόχως εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς μονίμου ἐπιτροπῆς τῆς βουλῆς τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Δουκάτου τοῦ Βάδεν, εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τοῦ Πάπα, εἰς τὸν ἐκ Βερολίνου καθηγητὴν Zeller ὡς καὶ εἰς τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας Ἰούλιον Zeller, ὅστις ὡμίλησεν ἐν ὀνόματι τῶν ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων μετὰ πολλῆς χάριτος καὶ ἀφελείας, ἀρξάμενος ἀπὸ τῶν προσήσεων καὶ εὐχῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου. 1) Μετὰ τὸ πέραν ἐκάστης προσφωνήσεως ἀπήντα ἐν συντόμῳ ὁ Ἀντιπρύτανις. Λίαν φιλόφρων ὑπῆρξεν ἡ πρὸς τὸν Ἀκαδημαϊκὸν Zeller ἀντιφώνησις αὐτοῦ, μνησθέντος τῆς στενῆς σχέσεως τῆς ὑφισταμένης μεταξὺ τῶν ἐπιστημόνων ἀπάντων τῶν ἐθνῶν ὡς ἐκ τῆς ταυτότητος τοῦ σκοποῦ, ὃν ἐπιδιώκουσιν, καὶ τῶν κοινῶν ἀγῶνων πρὸς ἀνάπτυξιν τοῦ πολιτισμοῦ ὅστις συνδέει μετ' ἀλλήλων τὰ ἔθνη.

Μετὰ τὸ πέραν τῶν προσφωνήσεων καὶ ἀντιφωνήσεων οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Πανεπιστημίων, Ἀκαδημιῶν καὶ συλλόγων κατὰ τάξιν καλούμενοι προσήρουντο ὅπως χαίρετῶσι τὸν Πρύτανιν (Μέγαν Δοῦκα), τὴν ἀντικρῦ αὐτοῦ καθημένην Μεγάλην Δοῦκίσσαν ἔχουσαν δεξιῶθεν τὸν ἀδελφὸν αὐτῆς Διάδοχον τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θρόνου, ὡς καὶ τὸν παραπλευρῶς ἰστάμενον ἀντιπρύτανιν, μεθ' ὃ κατέθετον ἐπὶ τραπέζης τὰ προσκομισθέντα δῶρα παρὰ τῶν σωματείων ἄτινα ἐξεπροσώπων. Συνίσταντο δὲ τὰ πλείστα ἐξ αὐτῶν εἰς καλλιτεχνικῶς γεγραμμένας συγχαρητηρίους προσήσεις μετ' εἰκόνων ἢ ἄλ-

1) Ἡ περὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Πανεπιστημίου περικοπή τοῦ λόγου αὐτοῦ ἔχει ὡς ἐξῆς: «Personne ne me reprochera sans doute de commencer par la Grèce, cette « institutrice du genre humain » qui a été dans l'antiquité la première Université et la première Académie de l'Europe et que représente aujourd'hui le délégué de la jeune et déjà brillante Université d'Athènes.»

λων κοσμημάτων Οὕτω δὲ ἔληξεν ἡ πρώτη αὕτη ἀκαδημαϊκὴ τελετὴ.

Τὸ ἑσπέρας τῆς αὐτῆς ἡμέρας συνήλθον οἱ πανηγυρισταὶ εἰς τὸ ἀρχαῖον ἀνάκτορον τῶν ἐκλεκτόρων τοῦ Παλατινάτου, ὅπερ λαμπρῶς ἐφωταγωγήθη. Ἐν μιᾷ τῶν ἰσογείων αἰθουσῶν κομφῶς διακοσμηθεῖσα ἐγένετο ἡ παρουσίαις τῶν ἀντιπροσώπων τῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν εἰς τὸν ἡγεμόνα, τὴν ἡγεμονίδα καὶ τὸν Διάδοχον τῆς Γερμανικῆς Αὐτοκρατορίας.

Ὁ πανηγυρικὸς λόγος.—Γεῦμα ἐν τῷ Μουσείῳ.—Λαμπαδηφορία.

Τῇ 4ῃ Αὐγούστου λίαν ἐνωρὶς συνήλθον ἄπαντες οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν σωματείων ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ Πανεπιστημίου, ἔνθα δ' Ἀντιπρύτανης, αἱ ἀκαδημαϊκαὶ ἀρχαὶ καὶ ἡ ὀλομέλεια τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου παρεύρισκοντο. Ἐκεῖθεν δὲ πάντες ἐν πομπῇ μετέβησαν εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Τῆς παρατάξεως ἠγεῖτο ἡ μουσικὴ ἧς εἴπετο ἐπιτροπὴ φοιτητῶν φέρουσα τὴν σημαίαν τοῦ Πανεπιστημίου. Ἀμέσως μετ' αὐτοὺς ἐβάδιζον οἱ κλητῆρες τοῦ Πανεπιστημίου ἐν ἐπισήμῳ στολῇ προηγούμενοι τοῦ ἀντιπρυτάνεως συνοδευομένου ὑπὸ τῆς Ἀκαδημαϊκῆς Συγκλήτου. Μετὰ τὸν Ἀντιπρυτάνεον ἐβάδιζον οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ἀλλοδαπῶν Πανεπιστημίων καὶ Ἀκαδημιῶν, οὓς ἠκολούθουν οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Γερμανικῶν Πανεπιστημίων καὶ Πολυτεχνικῶν σχολείων, μετ' αὐτοὺς οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης, καὶ τέλος ἐπιτροπὴ ἐκ φοιτητῶν.

Ὀλίγας στιγμὰς μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν εἰρημένων εἰς τὴν ἐκκλησίαν προσήλθεν ὁ ἡγεμὼν μετὰ τῆς ἡγεμονίδος καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Πρίγκιπος ὑπὸ τῆς ἀκολουθίας αὐτῶν συνοδευόμενοι, καὶ ἀφοῦ ὁ χορὸς ἔψαλε δεήσεις τινὰς ἀνήλθεν ἐπὶ τοῦ ἄμβωνος ὁ τῆς φιλοσοφικῆς Σχολῆς καθηγητῆς Dr Kuno Fischer. Μόνῃ ἡ ἀγγελία ὅτι ὁ πανηγυρικὸς λόγος ἐκφωνηθήσεται ὑπ' αὐτοῦ εἶχε διεγείρει τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς ἀκρόασιν, διότι καὶ ἐν τῇ διδασκαλίᾳ διὰ τὴν ζωηρότητα τῶν παραστάσεων, τὸ νευρῶδες τοῦ λόγου καὶ τὴν διαύγειαν τῶν ἰδεῶν αὐτοῦ διακρίνεται, καὶ μεταξύ τῶν συγγραφῶν τῆς συγχρόνου Γερμανίας ἔσχορον κατέχει θέσιν. Ἐκ τῶν δοκιμοτέρων ἔργων αὐτοῦ εἶνε ἡ ἐξάτομος ἱστορία τῆς νεωτέρας φιλοσοφίας. Ἀλλὰ πλὴν τούτου πλείστα ἄλλα ἐξέδοτο συγγράμματα πραγματευόμενα περὶ τῆς Καντιανῆς φιλοσοφίας, περὶ Spinoza, περὶ Descartes, ὡς καὶ πολλὰς περὶ αἰσθητικῆς συνέγραψε μελέτας ἐρμηνευῶν τὰ ἔργα τοῦ Γοιτθίου, τοῦ Σχίλλερ, τοῦ Lessing, τοῦ Σαικσπέρου κτλ.

Πρὸ δεκατετραετίας διδάσκοντα ἐν Ἐιδελ-

βέργῃ δὲν ἠδυνήθησαν ν' ἀποσπάσωσιν ἐκ τῆς προσφιλοῦς αὐτῷ διαμονῆς αἱ ἀλλεπάλληλοι προσκλήσεις τῶν Πανεπιστημίων τῆς Λειψίας καὶ τοῦ Βερολίνου Δύω καὶ ἐπέκεινα ὥρας διήρκεσεν ὁ πανηγυρικὸς λόγος, ὃν ἀπήγγειλεν ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀλλοιώσεως τῆς φωνῆς καὶ διαρκῶς ἀμέριστον ἐκλύων τὴν προσοχὴν τῶν παρεστώτων. Θέμα τοῦ λόγου ἦν ἡ παράστασις τῶν περιπετειῶν τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ἐιδελβέργης ἀπὸ τῆς ἰδρύσεως αὐτοῦ μέχρι τῶν νεωτέρων χρόνων, καὶ αἱ διάφοροι φάσεις δι' ὧν ἡ ἐν αὐτῷ διδασκαλία διήλθεν. Ὁμολογουμένως μεγίστην ἐπέδειξατο δεξιότητα ὅπως ἐν τοσοῦτῳ βραχεῖ χρόνῳ σκιαγραφῆσθαι τὴν εἰκόνα ὀλοκλήρου πεντακοσιετηρίδος.

Μετὰ μεσημβρίαν τῆς αὐτῆς ἡμέρας ἐδόθη γεῦμα ἐν τῷ εὐρυχώρῳ καταστήματι, ὅπερ καλεῖται Μουσείον, χρησιμεύει δὲ ὡς λέσχη τῶν καθηγητῶν, φοιτητῶν καὶ ἐπισήμων πολιτῶν. Τοῦ γεύματος συμμετέσχον ὁ ἡγεμὼν, ὁ Αὐτοκρατορικὸς Πρίγκιψ, αἱ ἀνώτεροι πολιτικαὶ στρατιωτικαὶ καὶ δημοτικαὶ τῆς πόλεως ἀρχαὶ καὶ οἱ ξενιζόμενοι ἀντιπρόσωποι. Ὁ ὄλος ἀριθμὸς τῶν συνδαιτυμόνων ἀνήρχετο εἰς τριακοσίους περίπου. Ἐκαστος τῶν προσερχομένων ἐλάβανεν ἐν τῇ εἰσοδῷ τὸν ἀριθμὸν τῆς θέσεως αὐτοῦ ἐν τῇ πολυπερυγῷ τραπέζῃ τῆς μεγάλης αἰθούσης, ἡ ἐν τῇ παρακειμένη αὐτῇ, ἐτηρήθη δὲ καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ γεύματος ἀπαράμιλλος τάξις καὶ ἡσυχία, ἂν καὶ ὁ ἀφειδῶς διαχεόμενος ἐκλεκτὸς καὶ εὖσμος τοῦ Ρήνου οἶνος, ποικίλων καὶ σπανίων εἰδῶν, συντελεῖ οὐχὶ σμικρὸν ὅπως τὴν φαιδρότητα καὶ εὐθυμίαν τῶν συμποσιαστῶν παροξύνῃ. Αἱ προπόσεις ἦσαν ἐκ τῶν προτέρων διαγεγραμμέναι, καὶ οὐδεμία ἐκτὸς αὐτῶν οὔτε ἐπισήμως οὔτε κατ' ἰδίαν ἐγένετο. Ἡ πρώτη πρόποσις ἦν ὑπὲρ τοῦ Αὐτοκράτορος τῆς Γερμανίας, εἰς ταύτην δ' ἀπήντησεν ὁ Διάδοχος τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ θρόνου προπιῶν ὑπὲρ τοῦ Μεγάλου Δουκός, διεδέχθησαν δὲ ταύτας αἱ ἀλληλοδιαδόχως γεόμεναι προπόσεις ὑπὲρ τῆς Μεγάλης Δουκίσσης, ὑπὲρ τοῦ Πανεπιστημίου, ὑπὸ τοῦ ἡγεμόνος, ὑπὲρ τῶν προσκληθέντων ξένων καὶ τέλος ὑπὲρ τῆς πόλεως τῆς Ἐιδελβέργης. Ἐν πλήρει φαιδρότητι περὶ τὴν βην μ. μ. ἔληξε τὸ συμπόσιον καὶ οἱ συνδαιτυμόνες ἀπῆλθον ὅπως ἀναλάβωσι νέας δυνάμεις διὰ τὸ ἐσπερινὸν θέαμα. Τὸ θέαμα τοῦτο ἦν ἡ ὑπὸ τῶν φοιτητῶν παρασκευασθεῖσα λαμπαδηφορία, εἰς ἣν οὐ μόνον οἱ εἰς τὰ διάφορα σωματεῖα καὶ τοὺς συλλόγους ἀνήκοντες, ἀλλ' ἄπαντες ἀνεξαίρετως μετέσχον. Οἱ λαμπαδηφοροῦντες φοιτηταὶ ἐβάδιζον στοιχηδὸν κατὰ σωματεῖα διηρημένοι, ἐκάστου τῶν ὁποίων προηγείτο μουσικὸς θιάσος, εἴποντο δ' ἀμέσως αἱ σημαῖαι τοῦ σωματείου καὶ

οί προϊστάμενοι αὐτοῦ ἔφιπποι καὶ ἐν τῇ κανονισμένῃ στολῇ. Πάντες δὲ ἀνεξαιρέτως ἐκοσμοῦντο διὰ τῶν ταινιῶν καὶ λοιπῶν διακριτικῶν σημείων τοῦ οἰκείου σωματείου.

(Ἔπεται τὸ τέλος).

K. N. ΚΩΣΤΗΣ.

ΟΙΩΝΟΣ

Ἀθηναϊκὴ σελίς

... Σήμερον, ἀνελπίστως, ἐξύπνησεν ὀλίγον καλλίτερα ἢ ἀσθενής.

Ἦναι ἡ πρώτη ἡμέρα μετὰ τριάκοντα ἄλλας ὀλοκλήρους, καθ' ἃς ἡ νεαρὰ κόρη κατάκειται παλαιούσα πρὸς τὸν θάνατον. Ἀπὸ μηνὸς ἤδη ὁ πυρετὸς φλογίζει τὰς σάρκας τῆς καὶ κατατρύχει τὸ σῶμά τῆς. Ὁχρὰ, ἡμιπνέουσα, ἐξηνητλημένη, μόλις ἔχει τὴν δύναμιν νὰ ὀμιλῇ ἔτι. Διὰ τῶν φλεβῶν τῆς φαίνεται, κυανοῦν, μόλις ῥέον τὸ ὀλίγον ὑπολειφθὲν αὐτῇ αἷμα καὶ αὐλακοῦντα τοὺς ἰσχνούς τῆς βραχίονας διακρίνονται ὑπὸ τὴν πάλλευκον ἐπιδερμίδα τὰ νεῦρα. Ἡ κόμη τῆς ἀπλοῦται ἀτημέλητος ἐπὶ τῶν προσκεφαλαίων καὶ τὸ ἀλγοῦν στῆθός τῆς ὑπεγείρει συνεχῆς καὶ ἐπώδυνος στεναγμός. Ριγοῦσα παρ' ὄλην τοῦ δωματίου τὴν θερμότητα καὶ τὸ πάχος τῶν ἐφαπλωμάτων, συνέχει ταῦτα σφιγκτὰ περὶ ἑαυτὴν καὶ ἔξω αὐτῶν προβάλλουσαν ἀφίνει μόνην τὴν ξανθὴν κεφαλὴν τῆς, ἧς ἐμάρανε τὴν ἀνθηρότητα καὶ ἐρρόφησε τὴν δρόσον ἢ μυστικὴν νόσος. Καὶ ἀπὸ μηνὸς ἤδη ἔρχεται καὶ ἀπέρχεται ὁ ἰατρός, περισκεπτος καὶ σκυθρωπός, μόλις συγκατανεύων νὰ προσφέρῃ ὀλίγας λέξεις, μὴ δυνάμενος νὰ ἐνοήσῃ τοῦ λαθραίου κακοῦ τὸ αἷτιον, μὴ γνωρίζων πῶς νὰ πολεμήσῃ τὸν κρύφιον ἐχθρόν, μὴ ἀποκρινόμενος εἰς τῶν οἰκείων τ' ἀνήσυχα ἐρωτήματα.

Θὰ σωθῇ ; Δὲν θὰ σωθῇ ;

Κανεὶς δὲν ἠξέυρει.

Μόνον, ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρα, προδῆλως ἡ ζωὴ ἐκφεύγει τῶν χειλέων τῆς καὶ ἡ ἐλπίς ἐγκαταλείπει τὴν ψυχὴν τῆς.

Διὰ τοῦτο ἡ σήμερον εἶνε ἑορτὴ διὰ τὸν οἶκον. Ἡ μορφή τῆς πασχούσης φαίνεται ἐμψυχωμένη πλειότερον παρὰ ποτὲ ἀφ' ὅτου κατέπεσεν εἰς τὴν μοιραίαν τῆς κλίνης. Ἡ χεὶρ τῆς δὲν καίει ὅπως ἄλλοτε. Ἡ ἀναπνοὴ αὐτῆς εἶνε ἐλευθέρᾳ καὶ ἡ φωνὴ καθαρὰ. Πρώτην τώρα φορὰν μόνη ἐζήτησε νὰ φάγῃ καὶ τῇ ἔδωκαν ἓνα κύαθον γάλακτος, ὃν ἔπιε λαϊμάργως.

Καὶ ἡ μήτηρ αὐτῆς, ἡ μήτηρ τῆς, ἧτις παρίσταται ἀπὸ τριάκοντα ἡμερῶν, συμπάσχουσα

καὶ αὐτὴ, ἄγρυπνος ἡμέραν καὶ νύκτα, εἰς τὴν ἀγωνίαν τῆς καὶ δὲν ἀπομακρύνεται τῆς κλίνης ἐφ' ἧς ταλαιπωρεῖται ἡ πτωχὴ ἄρρωστος καὶ τὴν περιθάλλει καὶ προλαμβάνει πᾶσαν τῆς θέλησιν καὶ τὴν φιλεῖ καὶ τὴν θωπεύει καὶ τὴν βρέχει διὰ τῶν δακρῶν τῆς— ἡ μήτηρ τῆς, ἧτις εἶδεν ἤδη ἐν ἄλλο τῆς τέκνον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον, ὁμοίως καὶ ἀπαρράλλκτως ἐκλιπόν, τὴν παρατηρεῖ ἀτενῶς διὰ τῶν φλογερῶς τῆς ὀμμάτων καὶ αἰσθάνεται τὴν καρδίαν τὴν ἀνοιγομένην πάλιν εἰς τὴν ἐλπίδα καὶ ἀναμένει μετὰ παλμῶν τί θὰ εἶπῃ ἐπὶ τῇ μεταβολῇ ταύτῃ ὁ ἰατρός καὶ κύπτει ἀπὸ τοῦ παραθύρου διὰ νὰ τὸν ἴδῃ ἐρχόμενον. . . .

* *

*

Ἡ πρωΐα, ἀνέφελος ἀπτικὴ πρωΐα, εἶνε φαιδροτάτη. Ἀπὸ τοῦ Ὑμητοῦ ὁ ἥλιος ἀνέρχεται κατὰ μικρόν, βραδύς, λαμπρός, μεγαλοπρεπής, ὡς ἐν ἀποθεώσει δόξης καὶ θριάμβου. Ἡ διαφανὴς οὐρανὸς, ἡ περιβάλλουσα τὸ ὑπνώττον ἄστρῳ, διαλύεται βαθμηδόν—νυκτερινὸν κάλυμμα ὁπερ ἀποτινάσσει ἐγειρομένη ἡ πόλις. Ἐν τῷ φωτὶ τῆς ἀρχομένης ἡμέρας αἱ οἰκίαι διαγράφονται λευκαὶ καὶ χαροπαί, ὄρθιαι ἐν μακρᾷ παρατάξει, κατὰ στοίχους, ἐκατέρωθεν τῶν δρόμων. Τὰ παράθυρα ἀνοίγονται, αἱ θύραι ἀναπετάννυνται, ἡ μακρὰ σιγὴ τῶν σκοτεινῶν ὠρῶν φυγαδεύεται ὑπὸ τὰς λάμπεις τῆς αὐγῆς. Αἱ ὑπρέτριαι ἐμφανίζονται εἰς τοὺς ἐξώστας, κρατοῦσαι τὰ σάρωθρά των, μὲ ἀνασεσυρμέναις χειρίδας καὶ βεβαρημένους ὑπὸ τοῦ ὕπνου ὀφθαλμούς. Εἰς τὸ καφφενεῖον τῆς γειτονίας προσῆλθον ἤδη οἱ ἐωθινώτεροι τῶν πελατῶν καὶ ἀθηνηταὶ ἀναγινώσκοντες τὴν ἐφημερίδα, Ὁ παντοπώλης χύνει ἀπὸ τοῦ οὐδοῦ τοῦ ἀλλεπαλλήλους κάδους ὕδατος ἐπὶ τῶν πλακῶν, καταβρέχων τὸ πρὸ τοῦ καταστήματός του πεζοδρόμιον. Εἰς τοῦ ὑποδηματοποιῦ οἱ μαθητευόμενοι κόπτουν εἰς τμήματα τὰ δέρματα καὶ προετοιμάζουν τὴν ἐργασίαν. Τὰ ἀετώματα τῶν οἰκιῶν χρυσοῦνται ὑπὸ τοῦ ἀνατέλλοντος φωτός. Μία ἀκτίς θραύεται εἰς μυρίους σπινθῆρας ἐν τὸς τοῦ ρυπαροῦ παροδίου ρυακίου, ἐν ᾧ ρίπτονται τὰ νερὰ ἀπὸ τῶν πέριξ αὐλῶν, ὅπερ ἀναλάμπει. Πλήμμυρα αἰγλῆς καὶ ζωῆς ἀντικαθίστησι τὴν βαρεῖαν τῆς νυκτὸς σκιάν.

* *

*

Καὶ ἀπὸ τῆς ἐξεγειρομένης ἰδοῦ ἀναβαίνει θόρυβος σύμμικτος, βοῆ μυριόφωνος, ἀλλαλαγμὸς καὶ πάταγος ποικίλος. Οἱ πρωῖνοι διαβάται περῶσι μεταβαίνοντες εἰς τὰς ὑποθέσεις των. Τὰ παιδία τῶν σχολείων διέρχονται μὲ τὰ βιβλία των ὑπὸ μάλης, πηδῶντα. Γηραιὰ τις οἰ-